

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 20388/2555

พนักงานอัยการจังหวัดไชยาโจทก์ นายพินิตหรือพินิจ หัวหน้าอายุจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.อ. มาตรา 138, ป.อ. มาตรา 140, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 391, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย แต่ความผิดดังกล่าวรวมการกระทำหลายอย่าง ซึ่งแต่ละอย่างเป็นความผิดได้ อยู่ในตัวเอง เมื่อจำเลยใช้กำลังทำร้ายดาบตำรวจ ว. แต่ไม่เป็นเหตุให้ดาบตำรวจ ว. ได้รับอันตราย แก่กายหรือจิตใจ ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นแต่ไม่ เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ซึ่งมีบทลงโทษเบากว่าตามที่พิจารณาได้ความได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคท้าย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 138, 140, 371, 32, 91 รับ อาวุธปืนของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาฆ่าผู้อื่นฯ และพาอาวุธปืนฯ ส่วนข้อหาอื่น ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 138, 140 วรรคสาม, 371 การกระทำของจำเลย เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและ จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายบทมาตราเดียวกัน ให้ลงโทษจำเลยฐาน จำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 ปี ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธ ปืน ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยมีอาวุธปืน จำคุก 4 เดือน รวมจำคุก 5 ปี 10 เดือน ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและต่อสู้ขัดขวาง เจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่ จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนและทางนำสืบ ของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี 3 เดือน ส่วนข้อหาฆ่าและพาอาวุธปืนจำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 9 เดือน รวมจำคุก 3 ปี 12 เดือน รับของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานมีอาวุธปืนให้จำคุก 8 เดือน ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 78 กึ่งหนึ่งแล้ว คงจำคุก 4 เดือน เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานอื่นตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้นแล้วรวมจำคุกจำเลย 3 ปี 7 เดือน ยกฟ้องข้อหาต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน คืบธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อของกลางแก่เจ้าของ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยรู้หรือไม่ว่าดาบตำรวจพัฒนาเป็นเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งกำลังปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ศาลฎีกาได้พิเคราะห์คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสามปากแล้ว ไม่มีพยานปากใดเบิกความว่าในวันเกิดเหตุพันตำรวจตรีสมบัติแต่งเครื่องแบบข้าราชการตำรวจ คงมีแต่บันทึกการจับกุมเท่านั้นที่มีข้อความว่าพันตำรวจตรีสมบัติแต่งเครื่องแบบข้าราชการ ซึ่งไม่มีน้ำหนักพอให้รับฟังเป็นยุติเช่นนั้นได้ ส่วนรถที่พยานโจทก์ทั้งสามปากใช้เป็นยานพาหนะแล่นติดตามจำเลยไปได้ความว่าพันตำรวจตรีสมบัติกับดาบตำรวจพัฒนานั่งรถยนต์ส่วนตัวของดาบตำรวจพัฒนา ส่วนพันตำรวจตรีเสวียนจะนั่งรถคันใดไปยังไม่มีความชัด เพราะพันตำรวจตรีเสวียนไม่ได้เบิกความเลยว่ารถที่พยานนั่งไปเป็นรถชนิดใด คงมีแต่คำเบิกความของดาบตำรวจพัฒนาที่ระบุว่ารถยนต์ที่พันตำรวจตรีเสวียนนั่งไปเป็นรถยนต์ของทางราชการ แต่ถ้อยคำของดาบตำรวจพัฒนาในเรื่องนี้มีใจความขัดแย้งกับพันตำรวจตรีสมบัติอย่างเห็นได้ชัด เพราะพันตำรวจตรีสมบัติเบิกความว่าพันตำรวจตรีเสวียนนั่งรถจักรยานยนต์ติดตามจำเลยไป ซึ่งเห็นได้อยู่ในตัวว่าพันตำรวจตรีเสวียนไม่ได้นั่งไปในรถยนต์ของทางราชการ ดังนั้น โจทก์ฎีกาว่าจำเลยรู้ตัวว่าผู้ที่กำลังไล่ตามจำเลยไปเป็นเจ้าพนักงานตำรวจจึงฟังไม่ขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานต่อสู้ขัดขวางดาบตำรวจพัฒนา ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย แต่การที่จำเลยชกต่อยดาบตำรวจพัฒนาเป็นการใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นไม่เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันเป็นความผิดลหุโทษ แม้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย แต่เห็นได้ว่าความผิดที่โจทก์ฟ้องรวมการกระทำหลายอย่าง ซึ่งแต่ละอย่างอาจเป็นความผิดได้อยู่ในตัวเอง เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยใช้กำลังทำร้ายดาบตำรวจพัฒนา แต่ไม่เป็นเหตุให้ดาบตำรวจพัฒนาได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นแต่ไม่เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ซึ่งมีบทลงโทษเบากว่าตามที่พิจารณาได้ความได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 ปรับ 1,000 บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสี่ คงปรับ 750 บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ไขคงเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

กำพล ภู่อสุตแสง · ปदारณิ ลัดพลี · แรกรณ ปรีพนธ์พจนพิสุทธิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/20388/2555>